

สรุปรายงานข้อเท็จจริงและข้อมูลสถิติเกี่ยวกับรัฐสภาทั่วโลก

ข้อมูล ณ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕

๑. เกือบทุกประเทศในโลกมีสถาบันนิติบัญญัติที่กำหนดบางรูปแบบของภารกิจ
๒. **สมาชิกรัฐสภา:** ในโลกนี้มีสมาชิกรัฐสภาจำนวน ๔๖,๕๕๒ คน ค่าเฉลี่ยของจำนวนสมาชิกรัฐสภาต่อประเทศ คือ ๒๔๕ คน ประเทศจีน คือประเทศที่มีรัฐสภาขนาดใหญ่ที่สุด กล่าวคือ มีจำนวนสมาชิกรัฐสภาในสภาประชาชนแห่งชาติจีน ถึง ๓,๐๐๐ คน ในขณะที่รัฐสภาที่มีขนาดเล็กที่สุดคือรัฐสภาแห่งไมโครนีเซีย ซึ่งมีสมาชิกรัฐสภาเพียง ๑๔ คน
๓. **จำนวนเฉลี่ยของประชาชนทั่วโลกต่อสมาชิกรัฐสภา ๑ คน** คือ ๑๔๖,๐๐๐ คน แต่ในประเทศอินเดียจะมีจำนวนประชากรถึง ๑.๕ ล้านคนต่อสมาชิกรัฐสภา ๑ คน ส่วนประเทศซานมารีโนสัดส่วนดังกล่าวมีจำนวนน้อยมาก กล่าวคือ มีจำนวนประชากรเพียง ๕๑๗ คนต่อสมาชิกรัฐสภา ๑ คน
๔. **สตรี :** ในโลกนี้มีสมาชิกรัฐสภาสตรีจำนวน ๘,๗๑๖ คน นับเป็นร้อยละ ๑๙.๒๕ ของจำนวนสมาชิกรัฐสภาทั้งหมด *หมายเหตุ:* ตัวเลขล่าสุดของสมาชิกรัฐสภาสตรีจากสหภาพรัฐสภาสามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.ipu.org/wmn-e/world.htm>
๕. **อายุ :** อายุเฉลี่ยของสมาชิกรัฐสภาของโลก คือ ๕๓ ปี อายุเฉลี่ยของสมาชิกรัฐสภาสตรี คือ ๕๐ ปี สมาชิกรัฐสภาจากประเทศในแอฟริกาที่อยู่ในทะเลทรายซาฮารา มีค่าเฉลี่ยอายุต่ำสุดในภูมิภาคอยู่ที่ ๔๙ ปี โดยที่กลุ่มประเทศอาหรับมีอายุสูงสุดที่ ๕๕ ปี
๖. **งบประมาณ :** รัฐสภาอเมริกันมีงบประมาณในการใช้จ่ายมากที่สุดจำนวน ๕,๑๒๐ ล้านดอลลาร์ต่อปี ทั้งนี้ ประเทศเซนต์ วินเซนต์และเดอเน กรนาดีน ใช้จ่ายงบประมาณด้านรัฐสภาน้อยที่สุดที่ ๑.๘ ล้านดอลลาร์ต่อปี
๗. **ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของรัฐสภาต่อหัวของประชากรทั่วโลก** คือ ๕.๗๗ ดอลลาร์สหรัฐ
๘. **ช่องว่าง :** สมาชิกรัฐสภาประเมินค่าการตรากฎหมายว่าเป็นงานที่สำคัญที่สุด แต่ประชาชนประเมินค่าการแก้ปัญหาของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งและการส่งเสริมผลประโยชน์และเศรษฐกิจของเขตเลือกตั้งว่า เป็นงานที่สำคัญที่สุดของสมาชิกรัฐสภา
๙. **อุปสรรค :** สมาชิกรัฐสภาประเมินค่าว่า การขาดแหล่งข้อมูลสำหรับการทำงานในเขตเลือกตั้งเป็นอุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการทำงาน แหล่งข้อมูลในการทำงานและบุคลากรสำหรับงานในรัฐสภาได้รับการประเมินค่าว่าเป็นอุปสรรคประการที่สองและสามตามลำดับ
๑๐. **การทำงานในเขตเลือกตั้ง :** สมาชิกรัฐสภาประมาณร้อยละ ๒๐ จากจำนวนทั้งหมดที่มีการสำรวจระบุว่าสมาชิกรัฐสภาใช้เวลา ๔๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือมากกว่านั้น ในการทำงานเกี่ยวกับประเด็นปัญหาของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
๑๑. **การสื่อสาร :** มีสมาชิกรัฐสภามากกว่าร้อยละ ๔๐ จากจำนวนทั้งหมดที่มีการสำรวจ ประเมินว่ารัฐสภา มีประสิทธิภาพระดับพอใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้ประชาชนได้รับทราบในระหว่างการอภิปราย อัตราร้อยละดังกล่าวลดลงประมาณร้อยละ ๓๐ สำหรับการอภิปรายของคณะกรรมการและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และสำหรับกิจการระหว่างประเทศ
๑๒. **การทำหน้าที่ตรวจสอบ :** ปัจจุบันทั่วโลกมีองค์กรตรวจสอบรัฐสภา หรือพีเอ็มโอ (PMOs) มากกว่า ๑๙๑ องค์กร โดยทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐสภามากกว่า ๘๐ แห่ง

๑๓. **ความเชื่อมั่น** : การสนับสนุนรัฐสภากำลังลดลงในระบบประชาธิปไตยที่สร้างขึ้น ภายในสหภาพยุโรป ความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐสภานั้นอยู่ในลำดับที่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ในขณะที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐสภาพบว่ามีตัวเลขต่ำสุดในรอบกว่า ๓๐ ปี โดยมีประชาชนเพียงร้อยละ ๙ จากการสำรวจระบุว่าพวกตนเชื่อมั่นต่อรัฐสภา
๑๔. ระดับความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐสภาของประเทศประชาธิปไตยเกิดใหม่ของยุโรปตะวันออก มีตัวเลขต่ำในระดับที่เท่ากัน โดยที่ประเทศลัตเวียและลิทัวเนียมีระดับตัวเลขต่ำสุดที่ร้อยละ ๑๑ และร้อยละ ๘ ตามลำดับ และตัวเลขดังกล่าวมีระดับที่ใกล้เคียงกันในกลุ่มประเทศโลกอาหรับ และเอเชียตะวันออก ทั้งนี้ ในคูเวต และเลบานอน ประชากรมากกว่าครึ่งมีความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐสภาเพียงเล็กน้อย หรือไม่มีเลย ในขณะที่ในเกาหลีใต้มีเฉพาะพรรคการเมืองเท่านั้นที่ได้รับความเชื่อมั่นในระดับที่น้อยกว่ารัฐสภา
๑๕. **การสำรวจความคิดเห็น** : ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั่วโลกในปีพ.ศ. ๒๕๕๑ โดยหน่วยวิจัยความคิดเห็นของประชากรโลก (World Public Opinion - WPO) พบว่าประชาชนร้อยละ ๘๕ มีความเห็นว่าเจตนาธรรมของประชาชนควรเป็นพื้นฐานแห่งอำนาจในการปกครอง

รายงานรัฐสภาทั่วโลก : ระบุว่าคุณลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปของการทำหน้าที่ผู้แทนในรัฐสภานั้น ได้รับการจัดพิมพ์โดยสหภาพรัฐสภา (IPU) และสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)

รายงานฉบับใหม่ระบุว่า ระบบรัฐสภายังคงมีความจำเป็นต่อการแสวงหาประชาธิปไตยของประชาชน ถึงแม้ว่าจะมีความเชื่อมั่นที่เปราะบาง

นครเจนีวา/คัมพาลา ๒ เมษายน ๒๕๕๕ – รายงานร่วมของสหภาพรัฐสภา (IPU) และสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ระบุว่ารัฐสภาในปัจจุบันกำลังเผชิญกับการตรวจสอบ และความกดดันจากประชาชนมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมาด้วยคำถามพื้นฐานเกี่ยวกับความสามารถในการตรวจสอบรัฐบาล แต่รัฐสภาเหล่านี้ไม่มีความสำคัญทางด้านวิถีทางการเมืองของประเทศมากขึ้น

รายงานเกี่ยวกับรัฐสภาทั่วโลกฉบับแรกได้ตรวจสอบ “คุณลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปของการเป็นตัวแทนในรัฐสภา” ซึ่งถกเถียงกันว่ารัฐสภาต้องปรับตัวอย่างไรใกล้ชิดกับความต้องการของสาธารณชน และความคาดหวังของการเป็นสถาบันนี้ และรับรองได้ว่าการใช้ความพยายามอย่างต่อเนื่องในเชิงกลยุทธ์เพื่อสนองตอบต่อความต้องการและความคาดหวังดังกล่าว หากว่ารัฐสภาสามารถช่วยจัดการกับปัญหาระดับความเชื่อมั่นที่ตกต่ำลงอย่างมากในปัจจุบัน นอกจากนี้ในรายงานดังกล่าวมีข้อถกเถียงกันว่าการจัดการกับความเชื่อมั่นในรัฐสภาที่ตกต่ำลงในปัจจุบัน รัฐสภาต้องมีความผูกพันกับประชาชน ใกล้ชิดกับความต้องการของประชาชน รวมทั้งใช้ความพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้สนองต่อเรื่องดังกล่าว

รายงานดังกล่าวจัดทำขึ้นจากการสำรวจสมาชิกรัฐสภาจำนวน ๖๖๐ คน จากรัฐสภา ๑๒๕ ประเทศ มีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยทั้งสถาบันนิติบัญญัติ และนักการเมือง ให้มีความเข้าใจ และตอบสนองได้ดียิ่งขึ้นต่อแรงกดดันที่กำลังเผชิญจากสาธารณชน

รายงานดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงการสำรวจความคิดเห็นที่หลากหลาย โดยแสดงถึงการสนับสนุนต่อรัฐสภาที่ลดลง ทั้งในประเทศประชาธิปไตยที่มั่นคงและประเทศประชาธิปไตยใหม่ ระดับความเชื่อมั่นในประเทศต่าง ๆ เช่น ลิทัวเนีย และสหรัฐอเมริกา นั้นต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ซึ่งมีแนวโน้มตัวเลขที่ใกล้เคียงอย่างชัดเจนกับกลุ่มประเทศในโลกอาหรับ เอเชียตะวันออกเฉียง และแอฟริกา ทั้งนี้ ภูมิภาคที่สวนทางกับแนวโน้มซึ่งลดลงตามรายงาน ได้แก่ ประเทศในทวีปแอฟริกาในทะเลทรายซาฮารา มีระดับความเชื่อมั่นสูงในเชิงเปรียบเทียบอยู่ที่ร้อยละ ๕๖ ทั้งทวีป

รายงานฉบับนี้ชี้ให้เห็นถึงการเกิดขึ้นขององค์กรเพื่อการตรวจสอบรัฐสภา ซึ่งมีมากกว่า ๑๕๐ หน่วยงาน ในกว่า ๘๐ ประเทศ จำนวนที่เพิ่มสูงขึ้นของรัฐสภาที่มีประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดตามขอบเขตของอำนาจของรัฐสภา ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นมาตรการที่จะทำให้สมาชิกรัฐสภา มีความรับผิดชอบสูงขึ้นต่อประชาชนในเขตเลือกตั้งที่มีข้อเรียกร้องมากขึ้น

นาย อับดุลวาฮิด ราติ ประธานสหภาพรัฐสภา กล่าวว่า “เป็นที่ชัดเจนว่าการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทุกๆ ๒-๓ ปีนั้นไม่เพียงพอสำหรับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอีกต่อไป ประชาชนต้องการการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยมากขึ้นระหว่างตนเองและสถาบันทางการเมืองที่ตนเองเลือก” และกล่าวว่า “รัฐสภาส่วนใหญ่ยอมรับถึงความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงวิถีที่ประชาชนจับตามอง บทบาทและการทำงานของรัฐสภา และรัฐสภา กำลังทำอะไรเกี่ยวกับประชาชนอยู่”

รายงานฉบับนี้มุ่งเน้นโครงการการริเริ่มต่างๆ ที่กำลังดำเนินงานอยู่ทั่วโลกเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมและให้ความรู้เพิ่มเติมแก่ประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินงานและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โครงการริเริ่มเหล่านี้รวมถึงการพัฒนาเว็บไซต์ที่กำลังใช้งานอยู่ การริเริ่ม 'การเปิด' วันแห่งการเยี่ยมชม หรือการใช้สื่อวิทยุเพื่อเข้าถึงผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ห่างไกล เช่น ในอัฟกานิสถานและเบนิิน ทั้งนี้ ในนามิเบียได้สั่งห้ามโดยศาลเพื่อตระเวนไปทั่วประเทศ ทำให้ประชาชนสามารถนำเสนอความคิดเห็นของตนเองต่อรัฐสภาเกี่ยวกับการตรากฎหมายได้

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากยังมุ่งเน้นถึงการตอบสนองและปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งในขณะนี้ ต้องการมีการตอบสนองในทางที่ดีขึ้นต่อปัญหาท้องถิ่น เช่นเดียวกับการให้ข้อมูลมากขึ้น และการได้มีอิทธิพลต่องานของสมาชิกรัฐสภา

รีเบคก้า กรินสแพน ผู้ช่วยผู้บริหารของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติระบุว่า “สมาชิกประเมินค่าผลลัพธ์ของการตรากฎหมายอย่างเป็นรูปธรรม โดยฝ่ายการอภิปราย การแก้ไข และการเห็นชอบจากการที่เราได้มีส่วนร่วมกับประชาชน” และเสริมว่า “การปฏิสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสำคัญในการสร้างความมั่นใจให้กับประชาชน โดยผ่านตัวแทนที่ได้รับเลือกตั้งและมีอิทธิพลต่อรัฐบาลของพวกเขา รวมทั้งทำให้รัฐบาลสามารถอธิบายชี้แจงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่สำคัญเพื่อการพัฒนา”

อย่างไรก็ตาม รายงานดังกล่าวค้นพบว่าอิทธิพลของประชาชนที่แท้จริงต่อผลงานของรัฐสภายังคงมีอยู่ในขอบเขตที่จำกัด รายงานแนะนำว่าหากความเชื่อมั่นในรัฐสภาไม่ได้ถูกทำลายไปมากกว่านี้ งานริเริ่มต่างๆ จะต้องเป็นการให้แก่ประชาชนซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพล

รายงานมีข้อเสนอแนะว่าการจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น สมาชิกรัฐสภาควรมีบทบาทไม่เพียงแต่แก้ปัญหาเฉพาะท้องที่เขตเลือกตั้งของตนที่กำลังเพิ่มงานมากขึ้นเท่านั้น สมาชิกรัฐสภาควรเปิดโอกาสให้มีการนำปัญหาที่พบได้บ่อยในเขตเลือกตั้ง เข้าสู่การทำงานด้านนิติบัญญัติระดับประเทศของรัฐสภา เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาเชิงกลยุทธ์และเป็นรูปธรรม

แม้ว่ารัฐสภากำลังเผชิญกับความท้าทายและการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก รายงานได้เสนอแนะว่ารัฐสภาควรจัดเตรียมการเชื่อมโยงกับส่วนที่สำคัญและไม่สามารถถูกแทนที่ได้ระหว่างประชาชนและรัฐบาลของตนเอง

คำว่ารัฐสภาแม้ว่าจะมีความหมายไม่เหมือนกับคำว่าประชาธิปไตย แต่ก็ประจักษ์ชัดในนัยสำคัญที่มีต่อหลักของความชอบธรรมแห่งรัฐและศักยภาพในการเป็นผู้แทนของปวงชน รายงานกล่าวอ้างถึงเหตุการณ์ล่าสุดในกลุ่มประเทศโลกอาหรับและที่อื่นๆ ซึ่งมุ่งเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของรัฐสภาในการแสวงหาอำนาจทางการเมืองและประชาธิปไตยที่มีเพิ่มมากขึ้นของประชาชน

รายงานนี้ยังชี้ให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนรัฐสภา ในปัจจุบันนี้เกือบทุกประเทศมีการประชุมรัฐสภาแล้วในบางรูปแบบ และโดยรวมแล้วสามารถเข้าถึงรัฐสภาได้มากขึ้น มีการดำเนินงานได้อย่างมีอาชีพมากขึ้น และมีแหล่งข้อมูลที่ดีกว่าเมื่อ ๕๐ ปีที่ผ่านมา

ในท้ายที่สุด รายงานรัฐสภาทั่วโลกสรุปว่า รัฐสภาได้แสดงให้เห็นว่ายังคงไว้ซึ่งหลักของแนวคิดประชาธิปไตยแบบมีตัวแทน โดยที่รัฐสภาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวด้วยการปรับตัวให้เข้ากับความต้องการและข้อเรียกร้องของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา นี่คือ ความสัมพันธ์ที่มีวิวัฒนาการอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่ออนาคตของรัฐสภา

ที่มา : http://www.ipu.org/gpr-e/media/press_release.htm

แปลและเรียบเรียงโดย นางอุมาพร เพ็ชรเลิศจำรัส นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ
กลุ่มงานภาษาอังกฤษ
สำนักภาษาต่างประเทศ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

วันที่ : ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

GLOBAL PARLIAMENTARY REPORT: FACTS AND FIGURES

2 April 2012

1. Almost all the countries in the world have some form of functioning parliamentary institution.
2. MPs: There are 46,552 MPs in the world. The global average number of parliamentarians per country is 245. China has the largest parliament with 3,000 members in the Chinese National People's Congress. The world's smallest parliament is in Micronesia, with just 14 MPs.
3. The global average number of inhabitants per parliamentarian is 146,000 though in India, that number is 1.5 million inhabitants per MP. San Marino has the smallest number at 517.
4. Women: There are 8,716 women parliamentarians globally, which is 19.25 per cent of the total number of MPs. NB: New IPU figures on women MPs supersede these. Please go to: <http://www.ipu.org/wmn-e/world.htm>
5. Age: The global average age of an MP is 53. The average age for a woman MP is 50. Sub-Saharan African MPs have the lowest regional average age at 49 with Arab countries with the highest at 55.
6. Budgets: The U.S. Congress has the largest parliamentary budget at US\$5.12 billion. Saint Vincent and the Grenadines spends least on parliament budget at 1.8 million.
7. The average cost of parliament per inhabitant in the world is US\$5.77
8. Gaps: MPs rated creating legislation as their most important job. The public rated solving constituents problems and promoting the interests and economy of a constituency an MP's most important job.
9. Obstacles: MPs rate a lack of resources for constituency work as their greatest obstacle to doing their job. Resources and staffing for parliamentary work and in parliament itself were ranked second and third.
10. Constituency work: About 20 per cent of MPs surveyed said they spend 40 or more hours a week working on constituents' issues.
11. Communications: Just over 40 per cent of MPs surveyed judged parliament as being fairly effective in communicating its activities to the public during plenary debates. That percentage dropped to about 30 per cent for committee debates and hearings and for international activities.
12. Monitoring: There are more than 191 parliamentary monitoring organizations (PMOs) in the world today, monitoring the activities of more than 80 parliaments.

13. Trust: Support for parliaments has been waning in established democracies. Within EU, trust in parliament now stands at less than a third, while in the U.S., trust in Congress hit its lowest figure in more than 30 years, with just 9 per cent people surveyed saying they trusted it.

14. There are equally low levels of trust in newer democracies of Eastern Europe with Latvia and Lithuania representing the lowest figures at 11 per cent and 8 per cent respectively and similar patterns in the Arab world and East Asia. In Kuwait and Lebanon, more than half the population has little or no trust in parliament while in South Korea, only political parties are less trusted than parliament.

15. Polls: A 2008 global poll by World Public Opinion found that 85 per cent of people believed that the will of the people should be the basis of the authority of the government. The Global Parliamentary Report: The changing nature of parliamentary representation is published by the Inter-Parliamentary Union and the United Nations Development Programme.

Parliaments still vital to public quest for democracy despite fragile trust, new report says

Geneva/Kampala, 2nd April 2012 — Parliaments today are facing greater public scrutiny and pressure than ever before with fundamental questions on their ability to hold governments to account, but they have never been more essential to the political life of a country, says a joint report launched today by the Inter-Parliamentary Union (IPU) and the United Nations Development Programme (UNDP).

The first Global Parliamentary Report (GPR), which examines the “Changing Nature of Parliamentary Representation” argues that parliaments must stay closely attuned to public needs and expectations of the institution and ensure sustained and strategic efforts are made to meet them if they are to help address the very low-levels of trust they currently hold.

The first Global Parliamentary Report (GPR), which examines “The Changing Nature of Parliamentary Representation”, argues that to address the current low-level of trust in them, parliaments must engage with citizens, stay closely attuned to their needs and make every effort to meet them.

The report, in which more than 125 parliaments and 660 members of parliament (MPs) participated, aims to help both legislative assemblies and politicians better understand and respond to the public pressures they are facing.

The report notes various opinion polls showing waning support for parliaments in both established and newer democracies. Trust levels in places such as Lithuania and USA are just below 10 percent with similar trends evident in the Arab world, East Asia and the Pacific. The only region to

buck the downward trend, according to the report, is Sub-Saharan Africa, where a comparatively high level of trust is recorded at 56 per cent across the continent.

The report points to the emergence of more than 190 parliamentary monitoring organizations (PMOs) in more than 80 countries, the growing number of parliaments with codes of conduct and the limits placed on the length of parliamentary mandates as measures to make members of parliament (MPs) more accountable to an increasingly demanding electorate.

“It is clear that casting a ballot every few years is no longer enough for an electorate. It wants more democratic engagement between it and the political institution it elects,” says Abdelwahad Radi, President of the IPU. “Most parliaments have recognized the need to change the way the public sees it, its role and its work. And they are doing something about it.”

The GPR highlights the various initiatives being undertaken across the world to engage and inform the public more on parliamentary work and outcomes. These include developing inter-active websites, introducing ‘open’ visiting days or using radio to reach constituents in remote areas such as in Afghanistan and Benin. In Namibia, customised buses tour the country enabling citizens to submit their views to parliament on legislation.

Many MPs also point to the growing correspondence and interaction they now have with constituents demanding better responses to local concerns as well as more information and influence on, and over, an MP’s work.

“Parliamentarians are better placed to assess the concrete outcome of the legislation they discuss, amend and pass when they engage with citizens,” says Rebeca Grynspan, UNDP Associate Administrator. “These exchanges are critical to ensure that citizens, through their elected representatives, influence their governments and hold them to account more effectively, especially in key areas for development.”

However, the report finds genuine public influence over parliamentary outcomes remains limited. It cautions that if faith in parliament is not to be undermined further, initiatives must deliver on giving the public that influence.

It recommends that to be more effective, MPs should move beyond finding individual, local solutions to their growing constituency work. They should instead channel widespread constituency concerns into parliament’s national legislative work in order to find strategic, tangible responses to common problems.

Despite the many challenges and criticisms parliaments are facing, the report argues that parliaments continue to provide a critical and irreplaceable link between citizens and their governments.

Parliaments, though not synonymous with democracy, appear to be essential to the idea of a State's legitimacy and ability to represent the people. It cites the recent events in the Arab world and elsewhere as underscoring the importance of parliament in people's quest for greater political voice and democracy.

The report also points to the growth in the number of parliaments. Nearly all countries now have some form of parliamentary assembly, and overall, they are more accessible, more professionally run and better-resourced than 50 years ago.

Ultimately, the Global Parliamentary Report concludes, parliaments have shown resilience by remaining core to the concept of representative democracy. They have achieved this by adapting to changing public needs and demands throughout history. It is that permanently evolving relationship which holds the key to the future of parliaments.

ที่มา : http://www.ipu.org/gpr-e/media/press_release.htm